

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
katedra občanského práva
Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.
oponent

P O S U D E K

diplomové práce Kláry Tolnayové
„Charakteristika věcných práv k věcem cizím“

Když jsem psal téměř přesně před rokem první posudek na autorčinu první diplomovou práci, nebyl to posudek kladný. Důvodů přitom bylo více. Základní z nich (absence jedné z úvodních obligatorních stran, ze které by bylo možné seznat, jaké je zadání diplomové práce) byl odstraněn. Pokud jde o další důvody, byla jich celá řada a klade se tedy zákonitě otázka, do jaké míry došlo k jejich likvidaci. Zde určitou nápovědou může být test, kterému jsou podrobeny všechny diplomové práce a který ukazuje shodu předložené práce s původní diplomovou prací v rozsahu 71%. Přiznám se, že to mě nemálo zarazit. Přesto jsem předloženou druhou verzi diplomové práce prostudoval a shledal jsem, že nedostatků ubylo více než 29%.

Přestože práce zůstala pouze „charakteristikou“ věcných práv, která předurčuje jistou povrchnost a popisnost zpracování, konstatuji předně pozitivní jev, že se autorka nyní snaží alespoň v některých otázkách zaujímat to či ono stanovisko (byť většinou bez hlubší argumentace). Dále autorka, zdá se, vylepšila systematiku práce a historické výklady zasadila do patřičných souvislostí. Z formálního hlediska se výrazně zlepšila práce s prameny, zejména těmi z právní nauky (třebaže z nakupení jejich citací si čtenář ne vždy je jist, zda se v nich autorka skutečně bezezbytku sama orientuje). Konečně v mnohém se zlepšily i autorčiny vlastní formulace.

Právě uvedená chvála neznamena zdaleka chválu absolutní, a to ani z obecného hlediska, ani z hlediska jednotlivostí.

Pokud jde o obecné připomínky, zůstává práce v mnohém neúplná. To se týká zástavního práva (stále absentuje zejména alespoň stručné pojednání o zakázaných ujednáních) a hlavně pak podzástavního a zadržovacího práva; zde by hlubší zpracování bylo jistě užitečnější než závěrečná komparatistická rekapitulační kapitola. Kromě toho autorce

zjevně stále uniká, že věcným právem může být též právo předkupní, o čemž by měla být v práci přinejmenším zmínka. Ne vždy je dále z výkladů odstraněn jistý chaos, kdy se tytéž informace (zejména o jednotlivých zákonech) u jednotlivých institutů stále opakují a v tomto rámci se nezdá zvětšují naprosté banality; jindy se zas letmo projde historií až do polistopadového období, aby se navázalo návratem do šedesátých let (str. 40); v rámci charakteristiky zástavního práva se čtenáři dostává zbytečně ponaučení o obligačním právu (str. 41) aj. Při citacích kolektivních děl autorka zapomíná obvykle identifikovat toho ze spoluautorů, kterého cituje, přes zjevnou redakci textu v něm zůstává stále velmi mnoho překlepů a mnohdy vzniká dokonce podezření, že netoliko důsledkem překlepů jsou závažné gramatické chyby.

Pokud jde o jednotlivosti, bylo by možné uvést připomínek nepřeberně. Vyberu tedy pouze některé. Charakteristika absolutních práv (na str. 3) je neúplná, v působení *in personam* a *in rem* (str. 4) autorka nemá zřejmě zcela jasno a bylo by více než dobré, aby se to změnilo; obdobně lze konstatovat o charakteristice věcí (str. 5 a 6). Pokud jde o Knappa, nelze jeho přístup k věcným právům prezentovat tak, jak se v práci činí (na str. 8). Právo stavby se nezřizuje ke stavbě (str. 11), nýbrž k pozemku, některé služebnosti mohou (byť výjimečně) zakládat vlastníkovu povinnost i k aktivnímu jednání (str. 25), užívací a požívací právo lze zřídit samozřejmě i k nezužitelným věcem (patrně jen nešťastná formulace na str. 31), není zřejmé, odkud z pramene (nepřesně) citovaného (na str. 34) autorka dovozuje, že by oprávněný ze služebnosti bytu mohl své právo převést.

Přes všechny právě uvedené kritické připomínky nehodnotím práci zcela negativně. Jak bylo naznačeno, autorka si z původní kritiky vzala ponaučení a práce, kterou nyní předkládá, představuje nepochybně výrazný krok k lepšímu. Tato práce potvrzuje, že si autorka v souvislosti s jejím sepsáním osvojila potřebné poznatky o zkoumané látce a prokázala schopnost tyto poznatky utřídit, jakož i je (se shora uvedenými výhradami) adekvátně prezentovat. Předloženou práci tedy hodnotím jako práci, která splňuje požadavky kladené na diplomové práce, a doporučuji proto, aby byla připuštěna k obhajobě.

V Praze dne 9. května 2016

Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.